
Prahladakritam 2 Nrisimha Stotram

——
प्रह्लादकृतं २ नृसिंहस्तोत्रम्

——
Document Information

Text title : Prahladakritam 2 Nrisimha Stotram

File name : prahlAdakRRitaM2nRRisiMhastotram.itx

Category : vishhnu, vishnu, bhAgavatapurANa, stotra, dashAvatAra

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : bhAgavatapurANa | adhyAya 7/9/8-50||

Latest update : September 23, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 23, 2025

sanskritdocuments.org

Prahladakritam 2 Nrisimha Stotram

प्रह्लादकृतं २ नृसिंहस्तोत्रम्

प्रह्लाद उवाच ।

ब्रह्माद्यः सुरगणा मुनयोऽथ सिद्धाः

सत्त्वैकतानमतथो वयसां प्रवाढैः ।

नाराधितुं पुरुगुणैरधुनापि पिप्रुः

किं तोष्टुमर्हति स मे हरिरुग्रजतेः ॥ ८ ॥

मन्ये धनाभिजनरूपतपःश्रुतौजः

तेजःप्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ।

नाराधनाय हि भवन्ति परस्य पुंसो

भक्त्या तुतोष भगवान् गजयूथपाय ॥ ९ ॥

विप्राद्विषड्गुणयुतादरविन्दनाभ-

पादारविन्दविमुभाच्छ्वपथं वरिष्ठम् ।

मन्ये तदर्पितमनोवयनेहितार्थप्राप्तं

पुनाति स कुलं न तु भूरिमानः ॥ १० ॥

नैवात्मनः प्रभुरथं निजलाभपूर्णां

मानं जनाद्विदुषः करुणो वृणीते ।

यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं

तस्यात्मने प्रतिमुषस्य यथा मुष्मश्रीः ॥ ११ ॥

तस्मादलं विगतविक्रव षष्ठरस्य

सर्वात्मना मलि गृणामि यथा मनीषम् ।

नीयोऽजया गुणविसर्गमनुप्रविष्टः

पूयत येन हि पुमाननुवर्णितेन ॥ १२ ॥

सर्वे ह्यमी विधिकरास्तव सत्त्वधाम्नो

ब्रह्माद्यो वयमिवेश न योद्विजन्तः ।

क्षेमाय भूतय उतात्मसुभाय यास्य

विहीडितं भगवतो रुचिरावतारैः ॥ १३ ॥

तद्यच्छ मन्धुमसुरश्च उतस्त्वयाधे
मोदत साधुरपि वृश्चिकसर्पडत्या ।
लोकाश्च निर्वृतिमिताः प्रतियन्ति सर्वे
रुपं नृसिंह विभयाय जनाः स्मरन्ति ॥ १४ ॥

नाडं बिभेम्यजित तेऽतिभयानकास्य-
जिह्वार्कनेत्रभ्रुकुटीरभसोऽग्रदंष्ट्रात् ।
आन्त्रस्रजःक्षतजडेसरशङ्कुकर्णा-
निर्द्वादलीतद्विगिभादरिभिन्नभागात् ॥ १५ ॥

त्रस्तोऽस्म्यहं कृपाणवत्सल दुःसङ्कोत्र-
संसारयङ्ककटनाद्ग्रसतां प्रणीतः ।
भद्रः स्वकर्मभिरुशात्तम तेऽङ्घ्रिमूलं
प्रीतोपवर्गशरणां ह्यसे कदा नु ॥ १६ ॥

यस्मात्प्रियाप्रियवियोगसयोगजन्म-
शोकाग्निना सकलयोनिषु दृष्यमानः ।
दुःभौषधं तदपि दुःभमतद्धियाहं
भूमन् भ्रमामि वद मे तव दास्ययोगम् ॥ १७ ॥

सोऽहं प्रियस्य सुदुष्टः परदेवताया
लीलाकथास्तव नृसिंह विरिञ्चगीताः ।
अञ्जस्तिर्तर्भ्यनुगृणन् गुणविप्रमुक्तो
दुर्गाणि ते पदयुगालयहंससङ्गः ॥ १८ ॥

बालस्य नेह शरणां पितरौ नृसिंह
नार्तस्य यागदमुदन्वति मज्जतो नौः ।
तमस्य तत्प्रतिविधिर्यं षडाञ्जसेष्टस्तावद्विभो
तनुभृतां त्वदुपेक्षितानाम् ॥ १९ ॥

यस्मिन् यतो यार्हं येन य यस्य यस्माद्यस्मै
यथा यद्दुत यस्त्वपरः परो वा ।
भावः करोति विकरोति पृथक्स्वभावः
सञ्चोदितस्तदपिलं भवतः स्वरूपम् ॥ २० ॥

माया मनः सृजति कर्ममयं बलीयः
 कालेन थोदितगुणानुमतेन पुंसः ।
 छन्दोमयं यदृजयार्पितषोडशारं
 संसारयङ्कमज कोऽतितरेत्त्वदन्यः ॥ २१ ॥

स त्वं छि नित्यविजितात्मगुणः स्वधाम्ना
 कालो वशीकृतविसृजयविसर्गशक्तिः ।
 यङ्के विसृष्टमजयेश्चर षोडशारे
 निष्पीड्यमानमुपकर्ष विभो प्रपन्नम् ॥ २२ ॥

दृष्टा मया द्रिवि विभोऽभिलषिष्यपानामायुः
 श्रियो विभव षष्ठ्यति यान् जनोऽयम् ।
 येऽस्मत्पितुः कुपितडासविजृम्भितभू-
 विस्फूर्जितेन लुलिताः स तु ते निरस्तः ॥ २३ ॥

तस्मादमूस्तनुभृतामडमाशिषो ष्ट
 आयुः श्रियं विभवमैन्द्रियमाविरिञ्चयात् ।
 नेच्छामि ते विलुलितानुरुविङ्कमेण
 कालात्मनोपनय मां निजभृत्यपार्श्वम् ॥ २४ ॥

कुत्राशिषः श्रुतिसुभा मृगतृष्णिरुपाः
 क्वेदं कलेवरमशेषरुजं विरोडः ।
 निर्विद्यते न तु जनो यदपीति विद्वान्
 कामानवं मधुलवैः शमयन् दुरापैः ॥ २५ ॥

क्वाडं रजःप्रभव षश तमोऽधिकेऽस्मिन्
 जातः सुरेतरकुले क्व तवानुकम्पा ।
 न भ्रष्टमणो न तु भवस्य न वै रमाया
 यन्मेऽर्पितः शिरसि पद्मकरः प्रसादः ॥ २६ ॥

नैषा परावरमतिर्भवतो ननु स्या-
 जजन्तोर्यथाऽऽत्मसुद्धौ जगतस्तथापि ।
 संसेवया सुरतरोरिव ते प्रसादः
 सेवानुत्तुपमुद्यो न परावरत्वम् ॥ २७ ॥

अवं जन् निपतितं प्रभववाडिडूपे
 कामाभिकाममनु यः प्रपतन् प्रसङ्गात् ।

कृत्वाऽऽत्मसात्सुरर्षिणा भगवन् गृहीतः
सोऽहं कथं नु विसृजे तव भृत्यसेवाम् ॥ २८ ॥

मत्प्राणरक्षणामनन्त पितुर्वधश्च
मन्ये स्वभृत्यऋषिवाङ्मृतं विधातुम् ।
भङ्गं प्रगृह्य यदवोयदसद्विधित्सु-
स्त्वाभीश्वरो मद्यपरोऽवतु कं डरामि ॥ २९ ॥

श्रेयस्तमेव जगद्वैतमभुष्य यत्त्वमाद्यन्तयोः
पृथगवस्थसि मध्यतश्च ।
सृष्ट्वा गुणव्यतिकरं निजमाययेदं
नानेव तैरवसितस्तदनुप्रविष्टः ॥ ३० ॥

त्वं वा धेदं सदसदीश भवांस्ततोऽन्यो
माया यदात्मपरबुद्धिरियं ह्यपार्था ।
यद्यस्य जन्म निधनं स्थितिरीक्षां च
तद्वै तदेव वसुकाववदष्टितर्वाः ॥ ३१ ॥

न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयाभ्युमध्ये
शेषेऽऽत्मना निजसुभानुभवो निरीहः ।
योगेन भवितदृगात्मनिपीतनिद्रस्तुर्यो
स्थितो न तु तमो न गुणांश्च युङ्क्ते ॥ ३२ ॥

तस्यैव ते वपुरिदं निजकालशक्त्या
सञ्चोदितप्रकृतिधर्माणा आत्मगूढम् ।
अभस्यन्तशयनाद्विरभत्समाधे-
र्नाभिरभूत्स्वकणिकावटवन्महाभ्रम् ॥ ३३ ॥

तत्सम्भवः कविरतोऽन्यदपश्यमानस्त्वां
भीजमात्मनि ततं स्वबद्धिर्विचिन्त्य ।
नाविन्देदृशतमभसु निमज्जमानो
जातेऽङ्कुरे कथमु ङोपलभेत भीजम् ॥ ३४ ॥

स त्वात्मयोनिरतिविस्मित आश्रितोऽञ्जं
कालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावाः ।
त्वामात्मनीश भुवि गन्धमिवातिसूक्ष्मं
भूतेन्द्रियाशयमये विततं ददर्श ॥ ३५ ॥

એવં સહસ્રવદનાડ્ઘિશિરઃકરોરુ-
નાસાસ્યકર્ણનયનાભરણાયુધાઢ્યં
માયામયં સદુપલક્ષિતસન્નિવેશં
દૃષ્ટ્વા મહાપુરુષમાપ મુદં વિશિગ્ચઃ ॥ ૩૬ ॥

તસ્મૈ ભવાન્ હયશિરસ્તનુવં હિ બિભ્રદ્-
વેદદ્રુહાવતિબલૌ મધુકૈટભાખ્યૌ ।
હત્વાડડનયચ્છ્રુતિગણાંસ્તુ રજસ્તમશ્ચ
સત્ત્વં તવ પ્રિયતમાં તનુમામનન્તિ ॥ ૩૭ ॥

ઇત્યં નૃતિર્યગૃષિદેવઝષાવતારૈર્લોકાન્
વિભાવયસિ હંસિ જગત્પ્રતીપાન્ ।
ધર્મ મહાપુરુષ પાસિ યુગાનુવૃત્તં
છન્નઃ કલૌ યદભવસ્ત્રિયુગોડય સ ત્વમ્ ॥ ૩૮ ॥

નૈતન્મનસ્તવ કથાસુ વિદુણ્ઠનાથ
સમ્પ્રીયતે દુરિતદુષ્ટમસાધુ તીવ્રમ્ ।
કામાતુરં હર્ષશોકભયૈષણાર્ત
તસ્મિન્ કથં તવ ગતિં વિમુશામિ દીનઃ ॥ ૩૯ ॥

જિહ્વૈકતોડચ્યુત વિકર્ષતિ માવિતૃમા
શિશ્રોડન્યતસ્ત્વગુદરં શ્રવણં કુતશ્ચિત્ ।
ઘ્રાણોડન્યતશ્ચપલદૃક્ ક્વ ચ કર્મશક્તિર્બહુવ્યઃ
સપત્ન્ય ઇવ ગેહપતિં લુનન્તિ ॥ ૪૦ ॥

એવં સ્વકર્મપતિતં ભવવૈતરણ્યા-
મન્યોન્યજન્મમરણાશનભીતભીતમ્ ।
પશ્યન્ જનં સ્વપરવિગ્રહવૈરમૈત્રં
હન્તેતિ પારથર પીપૃહિ મૂઢમથ ॥ ૪૧ ॥

કો ન્વત્ર તેડખિલગુરો ભગવન્ પ્રયાસ
ઉત્તારણેડસ્ય ભવસમ્ભવલોપહેતોઃ ।
મૂઢેષુ વૈ મહદનુગ્રહ આર્તબન્યો
હિં તેન તે પ્રિયજનાનનુસેવતાં નઃ ॥ ૪૨ ॥

નૈવોદ્વિજે પર દુરત્યયવૈતરણ્યા-

स्त्वद्भीर्यगायनमलामृतमग्नचित्तः ।
शोभे ततो विभुभयेतस षण्डियार्थ-
मायासुभाय भरमुद्रलतो विमूढान् ॥ ४३ ॥

प्रायेण देव मुनयः स्वविमुक्तिकामाः
भौनं यरन्ति विजने न परार्थनिष्ठाः ।
नैतान्विहाय कृपाशान्विमुमुक्षु ओको
नान्यं त्वदस्य शरणां भ्रमतोऽनुपश्ये ॥ ४४ ॥

यन्मैथुनादिगुलमेधिसुभं छि तुच्छं
कण्डूयनेन करथोरिव दुःखदुःखम् ।
तृप्यन्ति नेह कृपाणां भद्रदुःखभाजः
कण्डूतिवन्मनसिजं विषलेत धीरः ॥ ४५ ॥

भौनप्रतश्रुततपोऽध्ययनस्वधर्म-
व्याख्यारडोऽपसमाधय आपवर्ग्याः ।
प्रायः परं पुरुष ते त्वजितेन्द्रियाणां
वार्तां भवन्त्युत न वात्र तु दाम्भिकानाम् ॥ ४६ ॥

रूपे धमे सदसती तव वेदसुष्टे
भीष्मकुंजराविव न यान्यदरूपकस्य ।
युक्ताः समक्षमुभयत्र विधिन्वते त्वां
योगेन वह्निमिव दारुषु नान्यतः स्यात् ॥ ४७ ॥

त्वं वायुरग्निरवनिर्वियदम्बुमात्राः
प्राणोन्द्रियाणि लृढयं चिदनुग्रहश्च ।
सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्
नान्यत्त्वदस्त्यपि मनोवचसा निरुक्तम् ॥ ४८ ॥

नैते गुणा न गुणिनो मलदादयो ये
सर्वे मनः प्रभृतयः सलदेवमर्त्याः ।
आधेन्तवन्त उरुगाय विदन्ति छि त्वामेवं
विमृश्य सुधियो विरमन्ति शब्दात् ॥ ४९ ॥

तत्तेर्लत्तम नमः स्तुतिकर्मपूजाः
कर्म स्मृतिश्चरणयोः श्रवणं कथायाम् ।
संसेवया त्वयि विनेति षडङ्गया छिं

भक्तिं जनः परमहंसगतौ लभेत ॥ ५० ॥

इति श्रीमद्भागवतमहापुराणे सप्तमस्कन्धे नवमाध्यायान्तर्गतं

प्रह्लादकृतं नृसिंहस्तोत्रं समाप्तम् ।

भागवतपुराण । अध्याय ७/९/८-५० ॥

bhAgavatapurANa . adhyAya 7/9/8-50..

Proofread by PSA Easwaran

——
Prahladakritam 2 Nrisimha Stotram

pdf was typeset on September 23, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

